

Дамян Дамянов

Дон Кихоте, близко е Ла
Манча!

Дон Кихоте, близко е Ла Манча!
Още малко! Там сме! Още ден!
Нищо (е ни вразумява Санчо
И че Росинант е уморен!
Нищо че заплашват като хора
Мелници от вятър и стада.
Нищо че от многото умора
Все ни се привижда зла беда!
Нищо че какви не идиоти
Теб и мен наричат „идиот“!
Ще ги надживеем, Дон Кихоте!
Ако не със друго – с цял живот!
С цяла вечност, ако не със друго!
С път красив, на рицарства богат!
На света ако не съществуват „луди“,
Може въобще да няма свят.
Днес ни хулят, ала утре знам, че
Нас и пътя ни ще безсмъртят.
Давай, братко! Близо е Ла Манча.
Векове ще яздим – ала там сме!
Рицарят не знае лесен път!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8088>]